

GŁOS NARODU

PIĄTEK
27. LUTEGO 1920.
NR. 51. — ROK XXVIII.

CENA Nr. 1: w Krakowie i na prowincyi 80 hal.
W Krakowie: z ogłoszeniem i bez ogłoszenia
Na całym obszarze państwa polsk. z przesyłką pocztową
Za granicą
Przedpłata roczna dla naukowców i artystów
Miesięcznie K 22— K 22— K 25— K 18—
Redakcja (tel. Nr 199) i Administracja (tel. Nr 3344): Kraków, ul. św. Krzyża 11. — Drukarnia ul. św. Tomasza 35. (tel. Nr 3343).

CENY OGŁOSZEN
Zwyczajne (za wiersz rozp. lub jego miejsce) M. 150
układ tabularny 200
Rozdzielone (za wiersz rozp.) 8—
Nekrologi 4—
Komunikaty (po kronice) 7—
Paski (2 i 3 stronice) 60—
Zabawki, wierszki i t. p. dla pracowników
nieuczelnianych i uczniowskich na 100 egzemplarzy 4—

Po zjeździe miast małopolskich.

Trzeciordniowy Zjazd miast małopolskich, odbyty w Krakowie, miał donioślejsze znaczenie, niż zjazdy, których byliśmy świadkami w naszej dzielnicy przed połączeniem się jej z Maciejką. Obecnie wytworzyła się sytuacja nowa, dla przyszłości i rozwoju miast małopolskich doniosła. Zjazd krakowski zrozumiał ją w całej pełni i pod tym względem stanął na wysokości zadania. Uchwały jego w najszerszym zakresie wyzerowały kwestje komunalne doby bieżącej, wśród uczestników pogłębiły znacznie łączności i wytworzyły konieczność czystszej z sobą kontaktu przedstawicieli miast.

Miasta w cywilizowanych państwach zachodnich posiadają samorząd udoskonalony, dzięki ewolucji historycznej całych stuleci i pracy szeregu pokoleń. W zjednoczonej Polsce, gdzie w okresie niewoli, samorządu w poszczególnych dzielnicach prawie nie było, lub był on naginany ku szkodzi interesów miast dla celów ogólnopaństwowych polityki zabórczej — ten nasz polski samorząd miejski wobec najnowszych zdobyczy i zagadnień z tej dziedziny jest tworem młodym, który ma wielką przyszłość i ważne zadania do spełnienia, ale nad którego wychowaniem i udoskonaleniem dużo jeszcze trzeba będzie celowej i rozumnej poświęcić się pracy.

Pracy tej podjął się i wykonuje ją z wielkim dla miast pożytkiem małopolski Związek miast, którego zadaniem, między innymi, jest strzeżenie praw i interesów miast w najrozleglejszej mierze, krzewienie łączności między miastami, staranie się o rozwój i prawidłowe funkcjonowanie samorządu gminnego, oraz popieranie rozwoju miast pod względem kulturalnym, gospodarczym i społecznym.

Jednym ze środków do osiągnięcia tego

celu są zjazdy burmistrzów miast, stanowiące dla wielu przedstawicieli, zwłaszcza miast mniejszych i od centrów kultury oddalonych, niejako uniwersytet, który, dając im w szeregu fachowych referatów poglądy na wiele zagadnień, dotyczących spraw miejskich w najszerszym zakresie — przygotowuje ich wybornie do pracy na własnym terenie.

Z zadowoleniem stwierdzić należy, że odbyty świeżo w Krakowie zjazd, obok zajęć się najpilniejszymi sprawami komunalnymi, przeprowadzenia dyskusji apropracyjnej i powzięcia uchwał, które przy dobrej woli rządu i zaprowadzeniu ich do skutku, mogą przynieść miastom naszym wielki pożytek — z naciskiem podniósł sprawę niesłychanie krzywdzącej miasta, ordynacji sejmowej, która tym ośrodkiem kultury, będącym w każdym cywilizowanym państwie niejako stosem pacierzo- wym całego organizmu — daje tak minimalne przedstawicielstwo. Nad tą pierwszorzędną doniosłością kwestyą winien Sejm poważnie się zastanowić i wyodrębnić konsekwencye z uchwał krakowskiego Zjazdu, jeśli Sejm ma być naprawie odbiciem i wyrazem sił, z jakich składa się naród, jako zdrowa i do rozwoju zdolna całość.

Zasługą prezydium m. Krakowa, które stanowi zarząd Związku miast małopolskich, jest, że Zjazd pod każdym względem odpowiedział zadaniu. Oby powzięte na nim uchwały, czy to w zakresie apropracji, czy w całym szeregu spraw innych, przekonania czynników rządowe i Sejm, że miasta wymagają troskliwszej z ich strony opieki, a ordynacja sejmowa, tak je dotychczas krzywdząca, winna niedługo gruntownej rewizji.

Czego Polska żąda od Rosyi.

Warszawa. (Telefonem). Sądząc z dyskusji, jaka się toczy w kołach politycznych w sprawie odpowiedzi polskiej na notę pokojową sowiecką, oraz w sprawie uregulowania naszej polityki wschodniej, nie została jeszcze rozstrzygnięta kwestya, czy przy rozwiązywaniu problemu ziem wschodnich podejmiemy w kierunku federacji, czy też inkorporacji.

Jedynie sumarycznie wysunięto w odpowiedzi żądanie, by Rosya ogłosiła bez zastrzeżeń swoje zupełne desinteressement co do obszarów, leżących po zachodniej stronie naszej granicy z r. 1772. Nie została jednak jeszcze przesądzona kwestya państwowości ukraińskiej, a tem mniej białoruskiej, których uznania domagają się stanowczo socjaliści, oraz Thuguttowcy.

Pewno koła polityczne mają wątpliwości, czy będzie wogóle rzeczą celową żądać od nieuznanego państwa sowieckiego uznania państw narodowych, powstałych na gruncie rosyjskim, jak Estonii, Łotwy i Litwy.

W kołach politycznych podnoszą także wątpliwości, czy wogóle nasi politycy mogliby mieć interes w żądaniu, ażeby Rosya uznała oficjalnie rząd litewski Taryby, ulegający wpływowi niemieckim i wrogo usposobiony dla Polski.

SOCYALIŚCI PRZECHW TAJNOŚCI OBRAD.

Warszawa. (Telefonem). Klub posłów socjalistycznych na wczorajszym posiedzeniu klubowym powziął uchwałę, protestującą przeciw tajności obrad komisji spraw zagranicznych w sprawie pokojowej.

Nawiązanie stosunków koalicyj z Rosyą.

Londyn. P. A. T. „B. Reutersa“. Konferencya pokojowa powzięła decyzję, by nie podejmować stosunków dyplomatycznych z Rosyą sowiecką, zanim nie okaże ona przez swoje zachowanie się, że uznaje wymogi cywilizacji. W międzyczasie udzielono rad państwom kresowym, by wstrzymały się od ofensywy przeciwko Rosyi, równocześnie jednak obiecano im pomoc koalicyj na wypadek ofensywy przeciwko Rosyi. (Ostatnie zdanie powinno, prawdopodobnie, brzmieć: „Obiecano im pomoc koalicyj na wypadek ofensywy ze strony Rosyi“). (Przyp. Red.).

Paryż. P. A. T. „Ag. Havasa“. Dzienniki omawiają postępowanie Rady Najwyższej, zwłaszcza dotyczące Rosyi. „Petit Parisien“ dowiaduje się, że sprzymierzeni opracowali deklarację wspólną, określającą ich stosunek do Rosyi. „Le Journal“ wyraża zdanie, że sprzymierzeni ograniczą się do podjęcia stosunków handlowych z Rosyą, lecz jednocześnie wstrzymałyby wysłanie pieniędzy i materiałów wojkowych dla przeciwników bolszewickich, a dalej, że zaproponowali rządowi w Polsce i państwu białemu zaniechanie ofensywy przeciw Rosyi bolszewickiej, gwarantując tym państwom pomoc w razie gdyby one były zaatakowane. Zdaniem Matiasa „wznowienie stosunków handlowych z Rosyą sowiecką będzie zależne od wielu warunków, które będą postawione Rosyi, a mianowicie od uznania przez Rosję jej długów i od wstrzymania się jej od propagand w krajach sąsiednich.

Wiedeń. P. A. T. Biuro kor. podaje z Paryża wedle doniesień dzienników z Londynu, że Rada Najwyższa odbyła dwa ważne posiedzenia w kwestyi rosyjskiej. Postanowiono na nich między innymi, że państwem, sąsiadującym z Republiką sowiecką, pozostawia się swobodną decyzję w nawiązaniu z rządem rosyjskim stosunków, które im się wydadzą pożyteczne. Państwa koalicyjne zgodziły się atoli na to, by w razie, jeżeli jedno z tych państw, n. p. Polska, lub Rumunia, będą zaatakowane przez czarną armię, pospieszyć natychmiast tym państwom z pomocą.

Wiedeń. P. A. T. Biuro korosp. donosi z Londynu. Uchwała konferencyi londyńskiej w sprawie nawiązania stosunków z Rosyą sowiecką orzeka, że tak dla stosunków gospodarczych Rosyi, jak dla reszty świata koniecznym jest, by handel między Rosyą a resztą Europy był znowu podjęty. Handel ten będzie, o ile możności, poparty, atoli stanowisko państw sprzymierzonych wobec Rosyi sowieckiej nie będzie zmienione.

Sprzymierzeni uważają za pożądaną, by otrzymywali bezstronne i fachowe informacje o stosunkach rosyjskich i wiają z zadowoleniem wniosek międzynarodowej konferencyi pracy, by wysłać do Rosyi komisję, celem studjowania zajść i faktów. Sprzymierzeni uważają jednak za pożądaną, by komisya ta była wyposażona w większy autorytet i życia sobie, żeby badania były przeprowadzone przez Radę Ligi Narodów. Wzywają one Ligę Narodów, aby poczyniła odpowiednie kroki w tej sprawie.

Londyn. P. A. T. Ag. Havasa. Państwa sprzymierzone porozumiały się w sprawie pomocy, która w razie potrzeby ma być udzielona Polsce.

Gdańsk a Rzeczpospolita.

Pisałmsi przed niedawnym czasem o parryskiej rozmowie, którą miał z wielkorsządem Gdańska, Sir Towerem, korespondent „Gazety Warszawskiej“. Jako uzupełnienie tego artykułu podajemy interwju redaktora „Journal de Pologne“ z obecnym władcą Wolnego Miasta.

„Trudność cała w tem się zawiera — mówi p. Tower — żeby gdańszanie zrozumieć, że potrzebują Polski, jak Polska potrzebuje portu gdańskiego. Jeżeli dojdzie do tego, że gdańszanie i Polacy pracować będą wspólnie i rozumnie, to rozwój wolnego miasta jest sprawą równie ważną, dla innych i dla druzgich, to łatwo będzie przezwyciężyć wszystkie trudności... Reprezentując tu pięć wielkich mocarstw sprzymierzonych. Moim obowiązkiem jest czuwanie nad rozwojem miasta, zarówno dla samego miasta, jak i dla jego sąsiadki Polski. To jest rola, za którą obie strony powinny być wdzięczne. Niemcy nie mają tu więcej do roboty. Traktować będą gdańszan jako mieszkańców samorządnej państwa. Wczoraj pewien wyśoki urzędnik powiedział mi: „Jestem Prusakiem“, odpowiedziałem mu: „w takim razie nie ma pan tu nic do roboty, może pan wyjechać“.

„Gdańszanie powinni zrozumieć, że nie mają i nigdy mieć już nie będą nic wspólnego z Berlinem i że Prusacy nie mają już nic do roboty w Gdańsku“.

Polecono mi zredagowanie traktatu, najbardziej fautorującego Polskę. Punkty tego traktatu wskazuje artykuł 104, są to koleje, poczta i port. Moja redakcyja, czyli projekt traktatu, zredagowany przez moją komisję, odesłany będzie do Paryża, gdzie toczy się będą rokowania. Kwestye kolei, poczty i portu są bardzo ważne dla ekspansyi polskiej, mogłoby się bowiem zdarzyć, że suwerenne miasto zechciałoby robić jakieś wstępy Polsce. Mogłaby więc ostatnio znaleźć się bez wyjścia na morze. Oto dlaczego przewidzieliśmy szereg praw apropracyjnych, który pozwoli jej stać się potęgą w handlu z zagranicą. Zamierzamy to wszystko w traktacie, zanim to jednak będzie zredagowane i wysłano do Paryża, nie będąc tylu nieprzecznym, by wprowadzać zmiany niepotrzebne i pozostawiać stan obecny.

„Traktat polsko-gdański określi sposoby przejścia na rzecz Polski tego, co jej obiecał traktat wersalski, ale stanie się to dopiero za kilka miesięcy. Tymczasem będę się starał zmieniać położenie stopniowo. W tym tygodniu zbierze się w Warszawie posiedzenie dla rozważenia wszystkich spraw kolejowych między Polską a jej sąsiadami. Na posiedzeniu będą reprezentowane Niemcy i wolne miasto Gdańsk“.

W dalszym ciągu p. Vaucher, powiada, że Sir Reginald Tower podczas wyjeżdżki do Warszawy nie powziął zbyt pochlebnego mniemania o zaletach organizacji polskich, choć choć stopniowo tylko wprowadzać żywioł polski do urzędów gdańskich, żeby do kółek świetnie zorganizowanego mechanizmu nie wprowadzać pierwiastków, które muszą jeszcze terminować w administracji.

Oprócz traktatu polsko-gdańskiego p. Tower przygotowuje też projekt konstytucyi dla miasta. Dopiero po jej ogłoszeniu Gdańsk stanie się wolnym miastem niepodległym i udziałem (suwerennym), choć z udziałem ograniczonym i dopiero wówczas będzie on mógł zawrzeć prawomocnie traktat z Polską. Konstytucya i traktat podpisane być winny tegoż samego dnia.

Podstępne zamachy czeskie.

Cieszyn. (Telefonem). Wtorkowe posiedzenie Rady Narodowej odbyło się pod wrażeniem imponującej manifestacyi ludu polskiego w Cieszynie, jak niemniej pod wrażeniem wypadków, które się obecnie rozgrywają w całym Zagłębiu.

Zdawać się mogło, że potężna manifestacya dopięta celu, że komisya aliancka zrozumiała wreszcie, iż przeciwko woli ludu niepodobna rządzić na Śląsku. Tymczasem strzeżenie: komisya nie myśli zawracać z drogi raz obranej.

Świeżo ogłoszone rozporządzenie oficjalne komisji o administracji starostwa karwińskiego świadczy, że żądania Polski co do administracji nie będą uwzględnione. Starostwo frysztańskie ma pozostać nadal przepolowane, a równocześnie zachodnią część powiatu cieszyńskiego ma pozostać pod administracyją czeską (czyste polskich wsi 24). Przedstawiciele tych gmin zagrożonych z całą energią zapewnili, że tego stanu rzeczy ludność polska nie znieśnie. Gminy polskie nigdy nie uznają ani starostwa karwińskiego, ani frysztańskiego, lecz w dalszym ciągu odnosić się będą do wszystkich sprawach, jedynie i wyłącznie, do starostw polskich we Frysztańcu i Cieszynie. Komisya nie zdoła przelać w tym względzie oporu biernego ludności.

Mówcy z zagłębia węgłowego podnieśli z oburzeniem, że od chwili objęcia rządów przez komisję plebiscytową stosunki bezczelnie pogorszyły się znacznie: grożą one wywołaniem zupełnej anarchii. W Łazach urządzono w niedzielę pogrom obywateli polskich podczas przedstawienia. W Orłowej, w Pietrwałdzie, w P. o. r. e. b. i. e. w biały dzień rzucili się agenci czeszy na obywateli polskich, a nawet robotników, odbijający swoje szczyty. Nie są powini swego bezpieczeństwa i życia. Pisano już o zajściach w Porębie. Wypadek ten powtórzył się zaraz na drugi dzień, w poniedział-

ek i we wtorek i znowu byli tam pobici i ranni. Wszystkie gwałty dzieje się pod ochroną dziedzicząj żandarmeryi czeskiej, która, zamiast się zwrócić przeciwko napastującym, aresztuje pobitych.

Przedstawiciele robotników zwrócili szczególną uwagę, że doprowadzi to do nieobliczalnych konsekwencyi. Powzięto już uchwałę strajku generalnego, a przyjdzie doń z pewnością.

W myśl tej dyskusji postanowiono się zwrócić do delegata Zamorskiego z przedstawieniem całej gzyro położenia.

Cieszyn. (Telefonem). Międzynarodowa komisya plebiscytowa wydała dnia 25. b. m. rozporządzenie, mocą którego zwalnia funkcyjnarzy z Cieszynkiem od przysięgi, złożonej w swoim czasie czy to Czechosłowacy, czy Polsce (!!), nakazując równocześnie złożyć przysięgę sobie.

Rozporządzenie to jest prawdopodobnie podstępny zamach, ukartowanym w porozumieniu z Czechami, na co wskazywała by ta okoliczność, iż ostarwskie pisma czeskie, tudzież stojące na żołdzie czeskim wszechniemiecki „Ostschlesier“ tego właśnie domagały się w ostatnim czasie.

Ze stanowiska prawniczego jest to rozporządzenie absurdem i nonsensem. Zwolnić od przysięgi może tylko ten, kto ją odebrał, a więc w tym wypadku rząd polski lub czeski. Komisya od przysięgi nikogo zwolnić nie może. Czyż komisya ma zamiar objąć rządy w Cieszynkiem na czas tak długi? W razie, gdyby urzędnicy złożyli przysięgę na ręce komisji, musiałaby komisya zapewnić im przyszłość, ponieważ bierze ich na swój etat.

Delegat Zamorski właśnie w tej sprawie zasadniczy protest do Warszawy, przy czym zwrócić uwagę na to, iż chodzi tutaj o pozbycie się niewygodnych urzędników polskich, tudzież poprosi o wskazówki, jak ma na przyszłość postępować.

Żydzi w Berlinie i Ameryce.

Niemcy a „neutralni“.

Największe gromy oburzenia i zarzuty acisku bezbronnych mas żydowskich przez krwiożerczy nacjonalizm polski, padają z Berlina. Każdą wieść z „kraju pogromowego“ wyolbrzymiano do gigantycznych wprost rozmiarów. „Barbarzyństwo polskie“ nie było nigdzie gorzej piętnowane, jak właśnie w solicy Niemiec. Aż przyszła wielka wojna. Do Berlina zaczęły się gnać coraz to liczniejsze rzesze żydowskie, pędzone chęcią zysku, utzymujące się z polskiego handlu szmugli i innych bezprawnych praktyk, tak dobrze znanych temu nietolerancyjnemu polskiemu społeczeństwu. Opanowali giełde; zmonopolizowali pasaż; demoralizowali sposobami wypraktykowanymi nad Wisłą i tak zdemoralizowane Niemcy. Aż wreszcie prezydent policyi berlińskiej Ernst, w raporcie do ministerstwa spraw wewnętrznych wakał dzielnice żydowską jako rozsądnik wszelakiego zła — i zamądził w niej wielką obławę.

I ten sam „Berliner Tageblatt“, który zarzucał polskiej prasie szerzenie antysemityzmu, pisze co następuje:

„Wczorajsza obława w „Schmenviertel“ (jedna z żydowskich dzielnic Berlina, przyp. Red.), która przez masowy przypływ różnych „zagranicznych przestępców“ wytworzyła Berlinowi smutną opinię — zwraca znowu uwagę powszechną na panujące tam stosunki. Według przypuszczalnych obliczeń władz policyjnych mieszka tam przeszło 100 tysięcy „ciemnych indywiduali“, które nie płacą podatków, nie spełniają żadnej wytwórczej pracy, ograniczają się do omijania przepisów prawnych i wyzyskują ludność, skupując wszelkie wartościowe towary, poczynając od złota, a kończąc na ostatniej nitce bawełny w celu zagranicznego szmuglu; nie mało przyczyniają się one wogóle do wzrostu przestępstw. Niebezpieczeństwo to jest przez władze państwowe niestety byt mało brane pod uwagę i należy uznać jako zasługę prezydenta policyi Ernsta, że z własnej inicytywę próbuje kres połozyc tej zarazy, grozącej zdrowiu naszego miasta.

Prezydent policyi — p. „Berliner Tageblatt“ — nie ograniczył się do zarządzonej obławy, natomiast przestrzegł powtórnie ministerstwo spraw wewnętrznych, i przyznać trzeba — z całą słusznością przed tolerowaniem stosunków, które zagrażają

już nie tylko Berlinowi, lecz całym Niemcom.

Także zdrowotność publiczna jest przez tych przybyszów silnie zagrożoną. Pojęcie czystości jest tym ludziami absolutnie obce, mieszkania przepelnione w nieprawdopodobnym stopniu, oblepione są brudem i robactwem. Jednocześnie pełno są one rozmaitych artykułów spożywczych i przeróżnych delikatesów, nabytych w polkajnym handlu i przeznaczonych na paszek. Jakkolwiek względy na te indywiduali, które tutaj żadnej uczelniej pracy nie spełniają, żadnych podatków nie płacą, wszelkiej kontroli unikają, natomiast każdą okazję wyzyskują, żeby prawo niemieckie ominąć i bogactwu narodowemu niemieckiemu szkodzić, albo co więcej, je zniszczyć — sądzę, są najzupełniej zbędne.

Przewidnie — byłoby więcej niż wskazane, żeby tych cudzoziemców do czasu ich wydalenia interwenować w obozach dla jeńców, a raczej ich unieszkodliwić“.

To jest propozycya niemieckiego dziennika, widzącego wszystkie konsekwencye najgłupszo „neutralnych“ na swoją ojczyznę. Coby się stało, żeby projekt powyższy ukazał się na łamach prasy — polskiej?

Jeszcze Morgenthau.

Przed paru dniami pisaliśmy, że sprawa

zdanie senatora Morgenthau'a, dla Polski w wysokim stopniu nieprzyjazne, koliduje z raportem bawieńczy równocześnie w Polsce generałów E. Jadwina i Homera Johnsona, przedstawiającym stan rzeczy w Polsce — korzystnie dla Rzeczypospolitej. Prasa żydowska zamieszcza dalszą historję tych sprawozdań.

Gdy oba sprawozdania wpłynęły do parlamentu stanu, starzy się koła rządowe uzgodnić treść obu sprawozdań. Amb. Morgenthau'a wyzwano kilkakrotnie do Waszyngtonu, gdzie po długich dyskusjach autorowie zgodzili się na pewne ustępstwa. I tak skreślił gen. Jadwin z swego sprawozdania ustęp dotyczący zarzutów, skierowanych przeciw ludności żydowskiej, która żąda w myśl postanowień traktatu prawa zakładania szkół żydowskich.

Ponieważ strony nie zgodziły się na dalsze zasadnicze zmiany przedłożono oba sprawozdania, Departament stanu przedłożył oba sprawozdania prez. Wilsonowi z prośbą o decyzję. Wilson zdecydował, że żadne sprawozdanie nie będzie ogłoszone. Wskutkiem interwencyi senatora Spensera z Missouri odesłano sprawozdania do komisji spraw zagranicznych senatu, która również nie zgodziła się na ich opublikowanie.

Z komisji sejmowych.

Warszawa. P. A. T. Komisja rolna pod przewodnictwem p. Witos'a, w obecności ministra dra Bardla, przeprowadziła ogólną rozprawę nad projektem ustawy o przedłużeniu okresu dzierżawy odgrodów na cztery lata.

Komisja zdrowia publicznego po rozprawie nad sprawozdaniem rządu co do planów państwowej gospodarki w zdrojowiskach i zdrojowiskach uchwała następujące rezolucje:

1) wzywa się Ministerstwo aprowizacji, aby zabezpieczyło aprowizację pracowników urzędów, tak państwowych, jak i prywatnych, według norm dla ciężko pracujących, oraz uwzględniło specjalny dodatek aprowizacyjny dla ciężko chorych, młodych kuracuzów i wogóle zabezpieczyło zdrojowiskom przynajmniej na dwa tygodnie zgóry środki żywności i opałow; 2) wzywa zdrojowiska na potrzeby kuracuzów były one bez pośrednictwa urzędów powiatowych; 3) wzywa się ministerstwo kolei o utrzymanie specjalnych pociągów dla miejscowości kuracyjnych w Małopolsce, jako codziennych, oraz doprowadzenie tychże w dzielnicach nadmorskich; 4) wzywa się ministerstwo kolei do rozpoczęcia prac przygotowawczych do poludnianych stacji kolejowych, których ułatwiłby dostęp do miejscowości zdrojowiskowych i zdrojowisk, specjalnie Szczywnicy, Buska, Solec i Górowa, względnie miejscowości na całej przestrzeni Gór Świętokrzyskich; 5) wzywa się ministerstwo zdrowia publicznego, żeby w porozumieniu z ministrem byłego zaboru pruskiego natychmiast przystąpiło do prac przygotowawczych w celu utworzenia kolonii kąpielicznych nadmorskich między Gdynią i Górowem.

Komisja skarbowo-budżetowa, pod przewodnictwem p. Głabińskiego, zatwierdziła referat p. Osieckiego o porożeniu towarzystwa Czerwonego Krzyża przez uchwalenie odpowiednich rezolucji do rządu oraz referat p. Osieckiego o porożeniu centralnego towarzystwa polskiego w h. Królestwie Polskim przez uchwalenie rezolucji o przedłożeniu projektu ustawy gwarantującej na rzecz instytucji gospodarczych. Komisja uchwaliła rezolucję p. Godka o dodatku finansowym dla emerytów naukowych i lekarzy pośmiertnego dla wdów i sierot po naukowcach, oraz o podwyższeniu dodatku emerytalnego dla naukowców. Uchwaliła rezolucję p. Osieckiego o przedłożeniu rachunków budżetowych za czas od 1 listopada 1918 do 31 maja 1920, oraz o zestawieniu rachunków finansowych za czas okupacyjny.

Komisja oświatowa, w obecności ministra Leopuszańskiego i ministra Sejdy, wzięła referat p. Rataja w przedmiocie dotacji na Wydział medyczny Uniwersytetu w Poznaniu. P. Smulik wadi porządku katastrofalny brak podręczników szkolnych. Minister Leopuszański zapowiedział w przedmiocie tym ingerencję rządu w związku z stosunkami do Zakładu im. Ossolińskich.

Przed przyjazdem marsz. Focha do Polski.

Warszawa. P. A. T. „Kurier Warszawski” pisze: Wobec spodziewanego przybycia do Polski naczelnego wodza wojsk sprzymierzonych marsz. Focha odbyła się a preza Rady m. stol. Warszawy narada w sprawie przyjęcia marszałka przez stolicę. Na naradzie oprócz członków zarządu miasta i prasy przybyło kilku posłów sejmowych, przedstawicieli władz wojskowych i Ministerstwa spraw zagranicznych.

Przeznaczono utworzyć specjalny komitet, złożony z przedstawicieli władz municypalnych, instytucji i organizacji społecznych celem uroczystego przyjęcia cennego gościa przez ludność stolicy. Komitet ten będzie działał w porozumieniu z władzami wojskowymi i rządowymi, z uwzględnieniem zarządzeń tych i ogólnego programu, którego ceremoniał będzie ułożony przez Ministerstwo spraw zagranicznych. Miasto ze swej strony projektuje ofiarować udział w powitaniu marszałka na dworcu, urządzenie z udziałem zresztę społecznych i kół młodzieży szkolnej powitania na ulicach, na stopniu przedstawienie w Teatrze Wielkim i t. d. w salach ratusza.

Witany z Gdańskiem i Niemcami.

Warszawa. P. A. T. „Kurier Warszawski” pisze: Wczoraj o godz. 10 rano odbyło się posiedzenie, podczas którego delegacja gdańska omawiała z przedstawicielami władz państwowych w Warszawie sprawy wzajemnych stosunków między Republiką i wolnym miastem. Rozważano układ stosunków celnych na wyładzie siłozna już teraz obszaru wolnego miasta pod względem celnym w obrębie granic Polski i drugie ewentualności, a mianowicie przewidywany układ celny do czasu zawarcia polsko-gdańskiej konwencji, przewidzianej przez traktat warszawski.

Warszawa. P. A. T. „Kurier Warszawski” pisze: Wczoraj o godz. 8 po południu odbyło się posiedzenie, podczas którego delegacja niemiecka omawiała z przedstawicielami odpowiednich ministerstw polskich sprawy komunikacji

linij i kolejowej pomiędzy Niemcami i Polską, oraz ruchu transitoowego pomiędzy Prusami wschodnimi i Niemcami.

W sprawie Śląska kompromis wykluczony

Jak slychać, członek komisji plebisytuwej w Cieszynie, Wilton (Anglik), zapytany o opinię w sprawie pogłosek, notowanych przez prasę, jakoby o przyszłości Śląska Cieszyńskiego miał ostatecznie zdecydować nie plebisyt, ale kompromis — odpisał: — „Jest to najzupełniej mylna pogłoska. Plebisyt odbył się w każdym razie. Niewiadomo jednak, kiedy głosowanie nastąpi, ponieważ czekają nas jeszcze wielkie prace przygotowawcze, a przeto, ze względu na niezwykle podrażnienie, warunki plebisytu trzeba tak przemyśleć, aby nie można było w nich znaleźć nawet najmniejszego pretekstu do niezadowolenia. Co się tyczy wersji, że pomimo plebisytu Rada najwyższa zarządzi neutralizację tego obszaru, nie wierzę w prawdziwość tych pogłosek, gdyż Rada najwyższa wie o skutkach położeniu finansowym Śląska i nie chce nakładać na mieszkańców jeszcze większych ciężarów poza indyoneami, jakie poniekąd plebisyt”.

Szajki czeskie.

Cieszyna. (Telef.) „Robotnik Śląski” w numerze z daty 26 lutego zamieszcza następującą alarmującą notatkę: Na kresach osławskich i pograniczu Moraw utworzyły się szajki czeskie, które na podstawie czarnych list przeprowadzają samowolne rozprawy u Polaków, dobierając sobie do pomocy żandarmerię i szpiegów. Lada chwila może przyjdzie do krwawej masakry Polaków. Rozgoryczenie i wzburzenie ludności Zagłębia węglowego doszło do ostatecznych granic. Lada dzień może dojść do obradunku z żandarmerią czeskimi. Wobec tego żywołowego ruchu będzie komisja bezradną. Dlatego wołamy: Dywizje polskie muszą być gotowe każdej chwili do wstąpienia na Śląsk Cieszyński.

JAPONCZYK W KOMISJI SPISKO-ORAWSKIEJ.

Cieszyna. P. A. T. Sho Karibara, sekretarz ambasady japońskiej w Paryżu, obecnie członek delegacji japońskiej w Cieszynie, zamianowany został członkiem międzynarodowej komisji spisko-orawskiej.

O wydział samorządowy dla Małopolski.

Warszawa. (Telefonom). Posłowie małopolscy odbyli wczoraj naradę pod przewodnictwem p. Tarnawskiego w sprawie ewentualnych kandydatów do tymczasowego Wydziału Samorządowego, który ma zastąpić dotychczasowy Wydział Krajowy, oraz w sprawie organizacji władz drugiej instancji w Małopolsce, t. j. województw. Co do pierwszej sprawy postanowiono rzecz oddać do poszczególnych klubów, co do drugiej zaś uchwalono domagać się od rządu, by jak najszybciej przeprowadził organizację administracyjną w h. Galicji.

W obradach wzięli udział: m. in. robotnik pubi. Kędziór i min. rolnictwa Bardel.

Pożyczka towarowa w Anglii.

Warszawa. P. A. T. Między zwiazkiem kooperatywnym w Warszawie a takimże zwiazkiem w Manchesterze angielskim rozpoczęto rokowania o pożyczkę towarową na sumę 100 milionów marek na spłaty w przeciągu 5 lat. Zwiazek angielski domaga się gwarancji towarnia pożyczki przez rząd polski.

DLACZEGO UWIEZNIÓ MINISTRÓW UKRAIŃSKICH?

Warszawa. (Telef.). W sprawie zaarrestowania i uwolnienia po 16 godzinach ministrów ukraińskich władze polskie informują, że wzywają one ministrów do wyświadczenia się z ujawnionych konsekwencji z byłymi ministrami, gdy zaś ministrowie nie chcieli się stawiać, nastąpiło oczywiście aresztowanie.

WYJAZD MIN. PATKA DO PARYŻA.

Warszawa. P. A. T. „Kurier Warszawski” dowiaduje się, że minister spraw zagranicznych p. Patka wyjechał już do Paryża celem porozumienia się z ententą w sprawie odpowiedzi Polski na notę pokojową bolszewików.

Nawy poseł francuski w Polsce.

Paryż. P. A. T. Ag. Havasa. Ministrem pełnomocnym Francji w Warszawie mianowany został p. de Panafieu.

Walki na wschodzie.

Warszawa. P. A. T. Komunikat sztabu głównego wojsk polskich z dnia 25 lutego: Front litewsko-białoruski: W akcji wyładowczej w rejonie Polocka, Pauli i Gielwenta wzięliśmy jeńców i rozbiliśmy placówkę bolszewików. Dzielny oddział naszej grupy poleskiej po odparciu wszelkich ataków nieprzyjaciela na Skrygatów, rozbił w śmiałym wypadzie dwa bataliony bolszewickie. Nieprzyjaciel pozostawił na placu boju 100 zabitych i kilkudziesiąt rannych. W naszej ręce wpadło 11 karabinów maszynowych,

10 wozów taborowych i kilkudziesiąt jeńców. Akcją tę przeprowadził major Paszkowski. Zginął w niej jeden z najdzielniejszych żołnierzy, sierżant Daniluk.

Front wojskowy: Ożywione ataki patroli wyładowczych.

Front podolski: Atak w rejonie Latyczowa odparto z wielkimi dla nieprzyjaciela stratami. Celem oczyszczenia przedpoja i przetrwania od trzech dni trwających ataków bolszewickich, nasza szturmowa grupa, pod dowództwem kapitana Szonolowicza, przeprowadziła w rejonie Szczodrowej, Susłowic, Popowie wypęd na przawadzające ślasy bolszewickie i po parogodzinnej zacętej walce je rozbiła. Bolszewicy stracili wielu zabitych i pozostawili w naszym ręku 8 karabinów maszynowych i tabor z amunicją. Koło Bucziowa zniszczono całym ogniem artylerji nieprzyjacielski pociąg pancerny, poczem zdobyto go i przelagudno na linję frontu. W walkach na tym odcinku, prowadzonych zacępcie przez cały dzień, zginęli śmielecy walczących: podpoz. Danilewicz i podpoz. Lachowicz.

Pierwszy zastępca szefa sztabu general.: Kulski, pułkownik.

Ostatnie uchwały Rady Najwyższej.

Lyon. P. A. T. Radio Frank.: W poniedziałek odbyło się posiedzenie Rady Najwyższej. Na porządku dziennym były kwestya rosyjska, Korespondent „Petit Parisien” twierdzi, że powzięto ogólną uchwałę, na którą zgodzili się przedstawiciele koalicyi. Millerand oświadczył dziennikarzom, że akcentem jednego zdania, tak w kwestyi rosyjskiej, jak i w kwestyi dostarczenia Polsce pomocy, o ile będzie ona pożyteczną.

Co do wysłania eskadry angielskiej do Konstantynopola, to krok ten, jak twierdzi „Echo de Paris”, podjął rząd angielski samodzielnie, w celu zmanifestowania pożytecznych decyzji.

Co się tyczy pozostawienia Turków w Konstantynopolu, to jest ono na razie przewidywane i może być w razie ponownego ucisku ludności niemieckiej cofnięte. Francuzi i Włosi wyją niezależnie od Anglii także swoje okłady do Rostowa w celach reprezentacyjnych i manifestacyjnych.

Paryż. P. A. T. „Ag. Havasa”. „Petit Journal” donosi, że Rada Najwyższa odrzuciła propozycje pokojowe rządu bolszewików, wręcone przez Litwinowa i przywiezione do Londynu przez O'Grady'ego.

Warunki pokoju z Turcją.

Wiedeń. P. A. T. Z Berlina donoszą dzienniki: Londyński korespondent „Corriere della sera” podaje szczegóły o warunkach pokojowych dla Turcji.

Postanowienia finansowe są, jak slychać, dla Turcji możliwe do przyjęcia. W zachodniej i południowej Anatolii władze tureckie i Rada przedstawicieli mocarstw będą nadzorowały przeprowadzenie postanowień pokojowych. Państwa koalicyjne wycofają swoje wojska z tych obszarów, przyczem wchodzi w rachubę dla Włoch okolica Smyrny, a dla Francji Cylicya. Włochy i Francya będą miały zapewniony silny wpływ pod względem gospodarczym.

Armada będzie utworzona w znacznie mniejszych rozmiarach, niż tego domagali się jej przedstawiciele. Tęcza się obrady nad tem, pod czyj mandatem miałyby być Armeia postawiona. W sprawie Smyrny toczą się rokowania między Francya a Anglią. Palestyna będzie postawiona pod mandat angielski, Damasc i Bostor będą objęte przez specjalną międzynarodową władzę, przyczem Stanom Zjednoczonym będzie umożliwiony udział, o ile sobie będą tego życzyły.

Ameryka w kwestyi Adrytyku.

Wiedeń. P. A. T. Biuro koresp. donosi z Amsterdamu wedle „Telegraafu” z Londynu za waszyngtońskim korespondentem „Morning Post”, że odpowiedź Wilsona na notę koalicyi została onegdaj wysłana. Wilson odrzuca w niej kompromis z 20 stycznia i zostaje przy swoim stanowisku, iż memoriał z dnia 9 grudnia ma być uważany jako definitywne uregulowanie sprawy Adrytyku.

Jeszcze sprawa winowajców niemieckich

Paryż. P. A. T. Radio warez. „Petit Parisien” podaje szereg szczegółów, dotyczących decyzji, powziętych przez aliantów w sprawie pociągnięcia do odpowiedzialności niemieckich winowajców wojny. W komisji międzysojuszniczej, powołanej do powzięcia w powyższej sprawie postanowienia, członek tejże komisji z ramienia Francji, Edward Ignace, wystąpił z wnioskiem bardzo dokładnego ograniczenia uprawnień Niemiec w sprawie pociągnięcia winnych do odpowiedzialności przez własny trybunał i to ograniczenia zarówno pod względem czasu, jak pod względem państwa, na którego życzenie dana osoba pociągnięta została do odpowiedzialności. Delegat Francji zaproponował mianowicie, aby każde państwo w przygotowanej przez siebie listy winowajców wybrało kilka osobistości, których przewinieństwa mogą być stwierdzone bez żadnej wątpliwości.

Wobec zaakceptowania tego wniosku przez innych członków komisji, wyłoniona została niezwłocznie podkomisja dla przygotowania pierwszej listy winowajców. Podkomisja składa się z pp.: E. Ignace, Rolanda Jaquesa i on d. lorda kanclerza Birkenheada, pod przewodnictwem tego ostatniego. Podkomisja zdecydowała, aby zaważać również inne państwa, które doręczyły swoje listy winowajców, do wzięcia udziału w ułożeniu wyżej wspomianej listy winowajców. t. w. listy próbnej. Ignace został upoważniony do zwołania przedstawicieli wspomnianych państw sprzymierzonych, jak Polski, Rumunii, Serbii i t. d., na posiedzenie, które odbędzie się w środę b. tygodnia.

BOJKOT HOLANDYI Z POWODU WILHELMIA.

Wiedeń. P. A. T. „Tel. Comp.” donosi z Berlina za „Daily Mail”, że szereg wielkich firm handlowych angielskich postanowił tak długo wstrzymać się od stosunków z Holandya, aż dopóki Holandia nie poczyni odpowiednich zarządzeń w sprawie internowania i unieszkodliwienia b. cesarza niemieckiego, celem zabezpieczenia pokoju europejskiego.

Denikin przeszedł do ofensywy.

Wiedeń. P. A. T. Biuro koresp. donosi wedle „Berliner Tageblatt” via Bazylea z Londynu, że angielski minister wojny doniósł, iż w południowej Rosji armia ochotnicza zdobyła znowu Rostów. Bolszewicy stracili 1.700 jeńców, 22 armat, jakoteż znaczny materjał wojenny.

„Daily Mail” donosi z Odessy, że Denikin w okolicy stolicy kozackiej, Rostowa nad Donem, przeszedł do ofensywy.

Katolicy słowaccy za autonomią Słowaczay.

Wiedeń. P. A. T. Biuro koresp. donosi z Pragi: Partya katolicka słowacka oświadcza, że stoi na stanowisku pełnej autonomii dla Słowacyi, tak jak to było ustalone w programie pilsburskim. Prezydent Masaryk oświadczył przed kilku dniami, że jedność państwa czeskosłowackiego musi być utrzymana wbrew temu programowi, ponieważ od czasu uchwalenia owego programu zmieniły się stosunki.

POINCARÉ DZIENNIKARZEM.

Paryż. P. A. T. Ag. Havasa. Eksprezjent Poincaré zgodził się redagować krotką polityczną w wydawnictwie „Revue de deux mondes”.

Dochody z podatków bezpośrednich.

Warszawa. P. A. T. Wobec wiadomości podających wydajność podatkową różnych dzielnic Polski w sposób fałszywy, Ministerstwo skarbu komunikuje rezultaty osiągnięte z podatków bezpośrednich w czasie od 1 lipca do 31 grudnia 1919 roku w h. zabiorze austriackim i w h. Królestwie kongresowem.

W h. Galicji znane są wyniki z podatków bezpośrednich w zachodniej części kraju ze 140 urzędów podatkowych i wynoszą one 40.924.623 koron. Przewidywaliśmy w całym kraju w wymienionym półroczu przyniosły podatki bezpośrednie około 88.000.000 kor.

W obszarze ziem b. zaboru rosyjskiego zarządzanych przez Ministerstwo skarbu, wpływę w drugim półroczu 1919 ze statych podatków bezpośrednich 38.832.191 marek, 16.318.411 koron i 1.147.804 rubli; z jednorazowej daniny majątkowej 54.569.269 marek, 47.807.495 koron i 2.196.668 rubli.

W świetle tych cyfr tracę rację przeciwwstawienie jednej dzielnicy drugiej, jako bardziej wydajnej dla skarbu państwa, a uwiadczenia się w całej pełni niedostateczność dochodów podatkowych wobec zapotrzebowania finansowego, idącego w dziesiątki miliardów.

KURSA DEWIZ.

Zurych. P. A. T. Kursy z dnia 24 b. m.: Berlin 6.40 (6.50), Wiedeń 2.40 (2.35), Praga 6.50 (5.70), Holandia 230.50 (223), Nowy Jork 624 (623), Londyn 20.52 (21), Paryż 43.80 (44.50), Medyolan 35.50 (34.25), Bruksela 45.50 (46), Kopenhaga 93.50 (95), Sztokholm 115 (117), Chrystyania 107 (109), Madryt 107 (107), Buenos Ayres 272 (270), Noty kor. 2.50 (2.50).

NADESLANE.

Podziękowanie.

Dotknięci boleśnie strata ojca, męża i brata & p. Dr. Władysława Filipkiewicza składamy za drugą opiekę i pomoc podjętą w czasie choroby WP. Dr. Władysława Filipkiewicza, Dr. Oszackiemu, Dr. Kramarzowskiemu, jak też Siostrom Albertankom. Wszystkim, którzy spieszili ze słowami pociechy i w oddaniu ostatnich posług zmarłemu, a w szczególności ks. Stanisławskiemu, ks. Kozłowskiemu, ks. Leniewskiemu, ks. Prof. Dr. Rybickiemu, WP. Generalowi Simonowi, gen. Sillierowi, Prezydentowi miasta W. P. J. K. Federowiczowi, Członkom Rady Miasta, Komendantom szpitali, Delegatom Wydziału lekarskiego Univ. Jagiell., Delegatom Tow. Lekarskiego, Tow. Strzeleckiemu, oraz szerokim kołom społeczeństwa składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

NA RZECZ TOW. RATUNKOWEGO złożyli nas ręce pp. Drów E. Ehrenpreisa i G. Praetza, zamiast wienca na trumnie & p. Dra Weehla: Dr. Praetzel 100 kor., Dr. Jakobson 100 kor., Ur. Owsinski 100 kor., Dr. Krzaklewski 100 kor., Dr. Horowitz 100 kor., Dr. Glaner 50 kor., Dr. Julius Aronson 50 kor., Dr. Samuel Aronson 50 kor., p. Maryan Zangen 100 kor., p. Maryan Blumenfeld 100 kor., p. Bernard Gross 100 kor., p. Artur Ebenhof 100 kor., p. Zarzycki 100 kor., Dr. Arthur Poniewski 100 kor., p. Michał Golawski 100 kor., Dr. Edward Ehrenpreiss 100 kor., Dr. Zygmunt Ehrenpreiss 100 kor., Dr. Arnold Ehrenpreiss 100 kor., p. Ignacy Ehrenpreiss 100 kor., Dr. Marcy Epstein 50 kor. Razem 1800 koron.

NADCHODZI Tydzień obrony kresów zachodnich 1-8 marca

Twórcze miejscowe komitety zbierali.

SALON DZIEŁ SZTUKI

KRAKÓW, Św. JANA 2.

Telefon Nr 2.

poleca obrazy i rzeźby najwybitniejszych mistrzów polskich po cenach uniarkowanych.

Zygmunt Bardziński

syn śp. Jana i śp. Izobelli z Cieszanowickich, stan 1-go pułku stanów wielkopolskich po krótkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami, zmarł w szpitalu wileńskim w Wilnie dnia 11-go stycznia 1920 roku przeżywszy lat 29.

Msza św. żałobna

odprawiana zostanie w placu dnia 27 lutego b. r. o godz. 9 rano w kościele św. Barbary.

Ks. JAN ŁANOWSKI

prosząc w Wadowicach Górnych, przeżywszy lat 40, z tego w kapłaństwie lat 15, po długiej a ciężkiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami zasnął w Panu dnia 25 lutego br. Złotki przewiezione będą do miejsca rodzinnego w Biecku, gdzie pogrzeb po odprawieniu nabożeństwa w kościele parafialnym odbędzie się w sobotę dnia 28 b. m. przedpołudniem, na które to smutne obrzędy stróżana rodzina zaprasza Przewielebne Duchowieństwo, Krewnych, Przyjaciół, Znajomych i Wiernych.

FELIKS Othenret SANGOZ

obywatel czeski, były inspektor Tow. roln. krakowskiego, przeżywszy lat 68, po długiej a ciężkiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami, zasnął w Panu dnia 24 lutego 1920 roku w Sobolewicach.

Złotki przewiezione zostały do Krakowa.

Nabożeństwo żałobne

przy zwłokach odprawionem zostanie w placu dnia 27 b. m. o godzinie 11 rano w kaplicy emantarnej, poszem nastąpi ekspozycja wprost do grobu w h. rodzinnym, na które to smutne obrzędy stróżana rodzina zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Znajomych.

Osobnych wiadomości nie rozsyłano.

Zakład pogrzebowy „Concordia” Jana Wolnego.

Za spokój duszy & p.

WANDY Z BAR. BŁAŻOWSKICH BOCHEŃSKIEJ

zmarłej dnia 15-go lutego 1920 roku w Nadzowie w Ziemi proszowskiej odbędzie się w kościele OO. Kapucynów w sobotę dnia 28-go lutego o godzinie 10-tej rano

Nabożeństwo żałobne

na które zapraszają Krewnych, Przyjaciół, Znajomych i pobożni Publiczność

Mł. dzieł, Błaha i t. d.

Zakład pogrzebowy „Concordia” Jana Wolnego.

Pamiętajcie o żołnierzu polskim!

